

พูนฮิลล์ เทรคกิ้ง (Poon Hill Trekking) ตอนจบ

พญ.สขจันทร์ พงษ์ประไพ

วันที่ 13 มีนาคม 2556 เป็นวันที่ 5 ของการเดินทาง พวกเราเริ่มเดินทางลงจากเขาจากโกเรพानी ใช้เวลาเดินทำประมาณหนึ่งชั่วโมง เก็บภาพทิวทัศน์ หมู่บ้าน ทุ่งนา และไม้ล้มสับลายอดเขาหิมาลัย บันทึกลงไว้ในความทรงจำ บอกกับตัวเองว่า แล้วฉันจะมาเยือนใหม่นะ ตราบเท่าที่ฉันยังเดินขึ้นเขาไหว

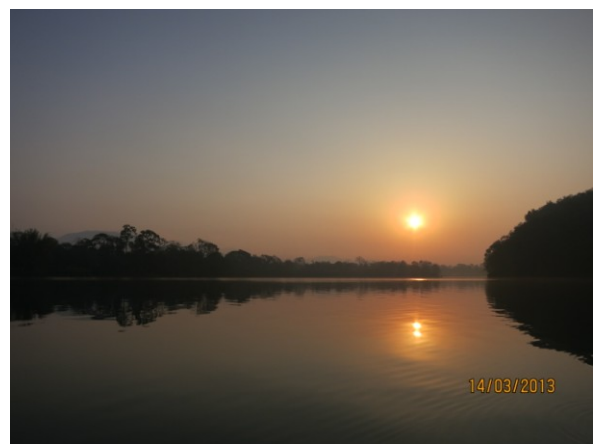
พวกเราเดินลงมาถึงจุดจอดรถพร้อมทีมลูกหาบ ที่ทยอยนำสัมภาระทั้งหมดขึ้นรถกระบะ ส่วนพวกเราก็นั่งรถจี๊ปตามเดิมเหมือนตอนขึ้นมา ฟ้าแต่คอยภาวนาว่าอย่าให้มีอุปสรรคใดๆเหมือนขึ้นมาเลยนะ วันนี้ใช้เวลาเดินทางบนรถทั้งวันจากซิด้า – ตาโตพानी – เบนี ถึงโพคราก์เย็นย่ำค่ำแล้ว ใช้เวลาเดินทางบนรถประมาณ 8 ชั่วโมง ค่อนข้างเหนื่อยแบบเนปาลีช่างทาง แล้วเดินช้อปปิ้งในเมือง ส่วนใหญ่เดินหาซื้อเสื้อผ้า กางเกง ถุงเท้า รองเท้า สำหรับเดินเขากัน ราคาถูกกว่าเมืองไทยเท่าตัว มีให้เลือกมากมาย คาดว่าจะเป็นสินค้ามาจากเมืองจีน สินค้าเหล่านี้ทั่วโลกจะตีตราเมดอินไชน่าไปหมดแล้ว คุณภาพก็ตามราคาไป ซื้อของเสร็จแล้วรีบกลับไปเข้านอนกัน เพราะพรุ่งนี้ต้องตื่นเช้ามีดอีกแล้ว ไปดูพระอาทิตย์ขึ้นที่ทะเลสาบเพวา

วันที่ 14 มีนาคม 2556 วันที่ 6 ของการเดินทางแล้ว ตื่นแต่เช้ามีดเพื่อเดินไปล่องเรือที่ทะเลสาบเพวา สูงจากระดับน้ำทะเล 742 เมตร ระยะทางจากที่พักไปทะเลสาบแค่ 200 เมตร เมืองโพคราก์เป็นเมืองเล็กๆ เดิน

ไม่ถึงขีดใจก็ทั่วเมืองแล้ว เป็นเมืองท่องเที่ยวน่ารัก มีมนต์เสน่ห์ในตัวของมันเอง ผู้คนทักทาย ยิ้มแย้มแจ่มใส ดูเป็นมิตรและอบอุ่นมาก ทำให้ฉันหลงเสน่ห์เมืองนี้ไปเสียแล้ว

น้ำในทะเลสาบนิ่งและใสมาก เห็นเงาสะท้อนได้ชัดเจน เมื่ออาทิตย์เริ่มทอแสงยามเช้า จะเห็นเงายอด Dhaulagiri , Annapurna , และ Machhapuchhre ในทะเลสาบ สวยงามไปอีกแบบ

ใช้เวลาถ่ายภาพพระอาทิตย์ขึ้นประมาณหนึ่งชั่วโมง แล้วจึงพายเรือไปที่เกาะเล็กๆกลางน้ำ มีวัดฮินดูบาลาฮี (Tal Balahi Temple) อยู่บนเกาะ มีชาวฮินดูแวะมานมัสการอย่างไม่ขาดสาย

สายๆของวันนี้พวกเราออกเดินทางโดยรถบัสจากโพคราสู่กาฐมัณฑุ ใช้เวลาเดินทางเลียบไปตามไหล่เขา ประมาณ 6 ชั่วโมง ได้แวะวัดทิเบตก่อนถึงกาฐมัณฑุ หลังจากนมัสการวัดทางฮินดูมาหลายแห่ง

จากนั้นจึงเข้าไปพักย่านทาเมล ก็เป็นแหล่งช้อปปิ้งอีกแล้ว คินนี่ได้ผ้าคลุมไหล่ทอดด้วยขนแคชเมียร์หนึ่งผืน เดินเล่นพักใหญ่ แล้วจึงกลับเข้าโรงแรม เตรียมนอนพักผ่อน เพื่อเดินทางในวันรุ่งขึ้น

วันที่ 15 มีนาคม 2556 วันที่ 7 ของการเดินทาง แวะไปเที่ยว **สถูปสวะยัมภูนาถ (Swayambhunath) หรือ วัดลิง** เป็นเจดีย์ของชาวพุทธ (Buddhist Chaityas) ที่ยิ่งใหญ่แห่งหนึ่งของโลก กล่าวกันว่าน่าจะมีอายุถึง 2,000 ปีเลยทีเดียว สร้างขึ้นในรัชสมัยของพระเจ้ามานะทเวะ ในปีพ.ศ. 936 สิ่งที่น่าสนใจภายในวัดคือ ส่วนตรงฐานของสถูปซึ่งมีดวงตาเห็นธรรม หรือ **Wisdom Eyes** ของพระพุทธเจ้าอยู่โดยรอบทั้ง 4 ด้าน ตั้งอยู่บนยอดเขาห่างจากกรุงกาฐมัณฑุไปทางทิศตะวันตก 3 กิโลเมตร ตัวสถูปตั้งอยู่บนเนินเขาเล็กๆ ประมาณ 77 เมตร เหนือระดับน้ำทะเลของหุบเขากาฐมัณฑุ จึงทำให้ทิวทัศน์เหนือหุบเขาที่แสนงดงาม สถูปแห่งนี้**เป็นสถูปที่เก่าแก่ที่สุดของเนปาล** อีกทั้งยังเป็นสถานที่ที่มีการผสมผสานระหว่างศาสนาพุทธกับฮินดู โดยองค์การยูเนสโกได้ทำการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกในปีพ.ศ. 2522

วันนี้เที่ยวอีก 2 แห่งแต่จำชื่อไม่ได้แล้ว ลงรูปให้ดูเล่นไปก่อน

วันที่ 16 มีนาคม 2556 วันที่ 8 ของการเดินทาง วันรองสุดท้ายก่อนกลับเมืองไทยที่เก็บตกสถานที่สำคัญๆ หลายแห่ง เริ่มที่บักตะปุรี (Bhaktapur) เมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของประเทศเนปาล ปัจจุบันถือว่าเป็นเมืองแห่งวัฒนธรรมที่มีชื่อเสียง และได้รับความนิยมมากในหมู่นักท่องเที่ยว จนได้รับการขนานนามว่าเป็น "เมืองแห่งอัญมณีทางวัฒนธรรมของเนปาล" อีกด้วย นอกจากนี้แล้ว เมืองบักตะปุรี ยังเป็น 1 ใน 7 กลุ่มของมรดกทางวัฒนธรรม ในเขตหุบเขากาฐมาณฑุ (Kathmandu Valley) ซึ่งองค์การยูเนสโก (UNESCO) ได้รับการยกย่องให้ เป็นมรดกโลก ในปี 1979 เนื่องจากเมืองบักตะปุรีได้รับการยอมรับว่าเป็นเมืองโบราณที่มีความเก่าแก่ และมีชื่อเสียงในด้านสถาปัตยกรรม อนุสรณ์สถานทางประวัติศาสตร์ และศิลปะวัฒนธรรมอันดีเยี่ยมนั่นเอง

"จัตุรัสบักตะปุรี ดูรบาร์" (Bhaktapur Durbar Square) สถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสำคัญมากที่สุดแห่งหนึ่งของเมืองบักตะปุรี เนื่องจากบริเวณจัตุรัสนั้นเป็นที่ตั้งของอาคารและสิ่งก่อสร้างที่มีสถาปัตยกรรมที่งดงาม รวมไปถึงสถานที่สำคัญของเมืองมากมาย จุดแรกๆ ที่ไปชมคือ "ประตูทองคำ" (Golden Gate) ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นประตูที่สวยงามมากแห่งหนึ่ง เมื่อเทียบกับหลายๆ ประตูของโลก โดยประตูทองคำนั้นมีความเก่าแก่ย้อน กลับไปถึง 1756 AD (ก่อนคริสต์ศักราช) และเป็นประตูทางเข้าของ "พระราชวัง 55 หน้าต่าง" (Palace of 55 Windows) ซึ่งถูกสร้างขึ้นในช่วงสมัยกษัตริย์รานจิต มัลละ (King Ranjit Malla) หรือราวๆ 1769 AD (ก่อนคริสต์ศักราช) ปัจจุบันพระราชวังได้ถูกเปลี่ยนไปเป็นหอศิลป์แห่งชาติไปแล้ว

จากนั้นแวะไป "จัตุรัสโทมาดิ" (Taumadhi Square) อีกหนึ่งจัตุรัสที่มีชื่อเสียง และยังเป็นที่ตั้งของ "วัดเนียตะโปลา" (Nyatapona Temple) วัดเก่าแก่ที่มีชื่อเสียงและมีอายุย้อนกลับไปราวๆ 1702 AD (ก่อนคริสต์ศักราช)

เสร็จจากที่นี่แล้วเดินทางไปรับประทานอาหารกลางวันแถว พระมหาเจดีย์โพธินาถ ประเทศเนปาล เป็น พุทธเจดีย์ ซึ่งองค์การยูเนสโกขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกในปีพ.ศ. 2522 อยู่ห่างจากใจกลางนครกาฐมัณฑุ ไปทางทิศตะวันออก ประมาณ 8 กิโลเมตร ประดิษฐานอยู่ ณ ใจกลางชุมชนของชาวทิเบต พุทธศาสนิกชน นิกายมหายาน ซึ่งอพยพเข้ามาเมื่อราวปีพ.ศ. 2502 โดยเป็นพระเจดีย์ที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของเนปาล มี สันฐานขนาดใหญ่ มียอดประกอบด้วยรูปฐานสี่เหลี่ยมซึ่งเขียนเป็น รูปพระขง (คิ้ว) และพระเนตร(ตา) ไว้ทั้ง 4 ด้าน องค์พระเจดีย์สร้างขึ้นตามหลักพระพุทธศาสนา บนความเชื่อและความศรัทธาของ พุทธศาสนิกชน นิกายมหายาน โดยมีการวาดพระเนตรบนเจดีย์ เพื่อแทนพระเนตรและพระทิพยจักขุ ญาณ ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าซึ่ง รู้แจ้งเห็นแจ้งในทุกสิ่งทุกอย่าง เป็นดังเครื่องหมายเตือนใจให้ พุทธศาสนิกชน สร้างกุศลและละจากบาปทั้งหมด

สถานที่ท่องเที่ยวแหล่งสุดท้ายของทริปนี้คือ จัตุรัสกาฐมัณฑุ ดูร์บาร์ (Kathmandu Durbar Square) จัตุรัสกาฐมัณฑุ ดูร์บาร์ แห่งนี้ประกอบไปด้วยวัดและปราสาทที่เก่าแก่ ซึ่งแสดงภาพความ เจริญรุ่งเรืองทางด้านศาสนาและวัฒนธรรมของชาวเนปาล เนื่องจากเป็นสถานที่ที่ราชาภิเษกขึ้นครองราชย์ สถานที่ที่น่าสนใจที่ควรไปชม ได้แก่ วัดตะเลซุ สร้างโดยกษัตริย์มเหศวร มัลละ (King Mahendra Malla)

ในปี พ.ศ. 2092 และจัตุรัสแห่งนี้ยังได้รับการยกย่องให้เป็นหนึ่งในมรดกโลกโดยองค์การยูเนสโกในปีพ.ศ. 2522 หนุมานโรกา (Hanuman Dhoka) รูปปั้นหนุมานตั้งบนแท่นสูงตรงประตูพระราชวัง มีประชาชนมาสักการะอยู่เสมอเหมือนเทพองค์หนึ่ง และวัดกุมารี (Temple of Kumari or Kumari Ghar) ที่พำนักของเทพธิดากุมารี (ตามความเชื่อของชาวเนปาลนั้น กุมารีคือตัวแทนแห่งพระอูมาเทวี เป็นเทพบริสุทธิ์ที่ถือกำเนิดโลกมนุษย์ ซึ่งผ่านการคัดเลือกมาจากเด็กหญิงอายุ 3-5 ปีจากตระกูลศากยะหรือตระกูลของพระพุทธรูปเจ้าเท่านั้น การเลือกนั้นพิจารณาหลายอย่างสิ่งประกอบกัน ทั้งยังต้องผ่านการทดสอบและตรวจดวงชะตาจนครบถ้วน เมื่อเสร็จพิธีการจะได้รับการอันเชิญไปพำนักที่วังกุมารีเป็นการถาวร จนกว่าจะมีรอบเดือนหรือมีเลือดออกจากเหตุการณ์ใดๆ ก็ตาม นับเป็นการสิ้นสุดภารกิจการดำรงตำแหน่งกุมารี ชาวเนปาลนับถือกุมารีดุจเทพเจ้าและมักจะขอพรให้ประสบความสำเร็จ กุมารีมีหน้าที่ทำพิธีบูชาเทพธิดาแห่งเตาไฟ หรือเทพธิดาแห่งการดำรงชีพ (Living Goddess) ซึ่งถือเป็นเทพธิดาในยุคโบราณของศาสนาฮินดู ในเนปาลที่เรียกขานกันว่า ตะเลจุ (Taleju) วัดกุมารี ตั้งอยู่ใกล้กับพระราชวังหนุมานโรกา ตัวอาคารจะเป็นตึก 3 ชั้น มีระเบียงและบานหน้าต่างที่เป็นไม้แกะสลักด้วยฝีมือที่แสนจะปราณีตสวยงามมาก

วันที่ 17 มีนาคม 2556 วันสุดท้ายของการเดินทาง ตรงสู่สนามบินตรีภูวัน เช็คอินเที่ยวบิน TG320 เดินทางกลับสู่ กทม. โดยสวัสดิภาพ นมัสเต.....เนปาล มีโอกาสจะกลับไปเยือนใหม่ค่ะ

.....